

'Misschien heeft ze gewoon een beetje liefde nodig'

Dat Kamala Harris vicepresident van de Verenigde Staten is geworden, is bijzonder omdat ze een vrouw is en niet wit is. Ach, denkt u misschien, voor Amerika is dat misschien bijzonder, maar hier in Nederland valt het allemaal wel mee met dat racisme.

In hoeverre het meevalt kan ik niet inschatten. Wel vermoed ik dat we het soms minder goed in de gaten hebben dan we zelf denken.

Een voorbeeld uit mijn eigen leven

"Na de geboorte van onze oudste hadden wij een Marokkaanse kraamverzorgster. Ik vond haar kundig en kon prima met haar opschieten. Ze was moslim, en ook over ons geloof hadden we mooie gesprekken. En ze kon heerlijk eten koken."

Hoe ik dit vertel, klinkt best heel acceptabel. Toch zou je het ook racistisch kunnen noemen.

Want waarom moet ik er in de eerste zin al bij zeggen dat onze kraamverzorgster Marokkaanse was? Wat doet dat ertoe? Zeg ik daarmee eigenlijk dat ik verwonderd was over haar kundigheid, dat ik dat misschien niet had verwacht? Of dat ik het logisch vind dat ze als Marokkaanse heerlijk eten kon koken?

Het woord 'Marokkaanse' in de eerste zin zet het verdere verhaal meteen in een bepaald licht. Of ik dat nu bewust had bedoeld of niet, door dit woord lees je alles wat ik over mijn kraamverzorgster zeg, anders.

Kijk maar wat er gebeurt als ik het woord 'Marokkaanse' vervang door 'fijne': "Na de geboorte van onze oudste hadden wij een fijne kraamverzorgster. Ik vond haar kundig en kon prima met haar opschieten. Ze was moslim, en ook over ons geloof hadden we mooie gesprekken. En ze kon heerlijk eten koken."

Nu vertel ik ineens niet over een Marokkaanse vrouw, maar over wie ze was als mens.

Rahma

Onze kraamverzorgster heette Rahma. En eigenlijk vertel ik het liefst wat ik van haar als mens heb geleerd. Soms moest onze pasgeboren dochter veel huilen. Ik als onzekere kraamvrouw vroeg me dan af wat ik nog meer voor haar kon doen dan haar voeden, een schone luier geven of checken dat er geen wesp in haar kamer rondvloog. Rahma zei dan tegen me: "Misschien heeft ze gewoon een beetje liefde nodig". Dat vond ik een wijze levensles die in veel meer situaties van waarde is gebleken. Voor onze dochter werkte het in elk geval elke keer weer.

Elkaar open aankijken

Elkaar recht doen als mens, zonder te kijken naar ras, religie, gender of wat dan ook is moeilijk. Elkaar open in de ogen kijken zoals we zijn met al onze mooie en minder mooie kanten – dat is misschien wel het moeilijkste wat er is.

Misschien hebben we er gewoon een beetje liefde bij nodig.

Kirsten Slettenaar.

Dominee Remonstrantse Gemeente Twente.